

гривнях, доларах США, російських рублях чи інших. Приймають участь у торгівлі люди зі всього світу, так як це міжнародна торгівля.

Коли людина прийняла рішення про участь в електронних торгах, то розпочинати цей процес слід з дешевих товарів, так як вони швидко купляються та продаються, і на одній торговій платформі. При цьому невелика ймовірність втратити свої кошти при виборі неправильної стратегії торгівлі. Слід враховувати, що ціна реалізації товару повинна включати ціну купівлі, податки та прибуток. При досягненні певного досвіду можна переходити до більш дорогих товарів і торгівлі на різних платформах.

При проведенні регулярних торговельних операцій чистий дохід може досягати до 10-15 тис. грн. за місяць і навіть більше.

Таким чином, будь-яка особа з інвалідністю по слуху чи рухливості може прийняти участь в таких електронних торгах і мати альтернативний додатковий (і законний) заробіток без особливих матеріальних і фізичних затрат.

Список використаних джерел

1. Давидов М. В. Роль банків в організації та забезпеченні операцій електронного бізнесу / М. В. Давидов // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: Зб. наук. пр. – Суми, 2004. – Т.11. – С.338-340.
2. Шалева О. І. Електронна комерція: Навч. Посіб. / О. І. Шалева. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 216 с.

КОСТЕНКО Н.І., *к.пед.н.,*

завідувач кафедри соціальних технологій

Вінницького інституту Університету «Україна»

НАГОРНЯК В.Б., *студент групи СР 61-15 (м)*

Вінницького інституту Університету «Україна»

DOI: 10.58521/978-966-924-433-8-2017-216-36-41

ДЕРЖАВНІ ФОНДИ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ, ОСНОВИ ЇХ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА НАПРЯМКИ ФІНАНСУВАННЯ

Соціально-економічна криза в Україні посилила негативні тенденції в усіх сферах функціонування соціуму. Загальний низький рівень життя, прогресуюче безробіття, демографічна криза, соціальна незахищеність більшої частини населення становлять реальну загрозу національній безпеці за всіма своїми основними складовими: соціально-економічної, політичної та екологічної. Причинно-наслідкові зв'язки цих складових є об'єктивною суспільною реальністю, тому непродумані та непослідовні системні перетворення

породжують негативні явища у всіх сферах суспільства, зокрема у соціальній.

Для забезпечення певних видів соціального страхування творені відповідні державні фонди (рис.1): 1) Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності (ФССТВП); 2) Фонд соціального страхування від нещасних випадків (ФССНВ); 3) Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття (ФССВБ); 4) Пенсійний Фонд України (ПФУ); 5) Фонд медичного страхування (передбачається створити) (ФМС).

Основними джерелами доходів фондів соціального страхування є обов'язкові внески роботодавців та застрахованих осіб, асигнування та інші кошти. Розміри внесків до фондів визначаються з того, що вони повинні забезпечити необхідне фінансування програм відповідних фондів. Порядок створення страхових фондів регламентується законодавством України. Виплати застрахованим особам здійснюються з періоду настання страхових випадків [2].

Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності здійснює управління загальнодержавним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами зумовленими з народженням та похованням.

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народження та похованням керується Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням», передбачає [6]:

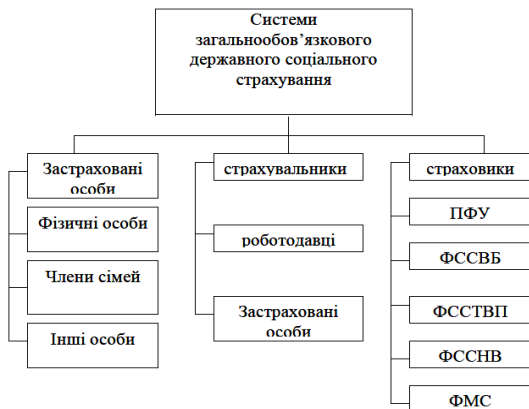

Рис. 1 Структура загальнообов'язкового державного соціального страхування з суб'єктами

- матеріальне забезпечення громадян у зв'язку з втратою заробітної плати (доходу) внаслідок тимчасової втрати працездатності (включаючи страхувальники Застраховані особи догляд за хворою дитиною, дитиною-інвалідом, хворим членом сім'ї), вагітності та пологах, догляду за малолітньою дитиною;

- часткову компенсацію витрат, пов'язаних із народженням дитини, смертю застрахованої особи або членів сім'ї;

- надання соціальних послуг за рахунок бюджету Фонду соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, що формується шляхом сплати страхових внесків власником або уповноваженим ним органом, громадянами, а також за рахунок вншних джерел, передбачених законодавством [1].

Правові відносини у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням базуються на Конституції України і регулюються основами законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, Кодексом законів про працю України, Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування в зв'язку з тимчасовою втратою працездатності і витратами, зумовленими народженням та похованням», Законом України «Про розмір внесків на деякі види загальнообов'язкового державного соціального страхування» [2].

Основними напрямками використання Фонду соціального страхування

з тимчасової втрати працездатності є:

- 1) виплата застрахованим особам: допомоги з тимчасової втрати працездатності (включаючи догляд за хворою дитиною); допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами; допомоги у зв'язку з народженням дитини; допомоги в зв'язку з доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку; допомоги на поховання (крім поховання пенсіонерів, безробітних та осіб, які померли від нещасного випадку на виробництві);

- 2) фінансування санаторно-курортного лікування та відпочинку трудящих, їхніх дітей та членів сім'ї, утримання санаторіїв-профілакторіїв, надання послуг у позашкільній роботі;

- 3) утворення резерву страхових коштів у розрахунку на місяць для фінансування матеріального забезпечення застрахованих осіб [2].

Кошти Фонду можуть витрачатися страхувальниками лише згідно з їх цільовим призначенням в установленому порядку. Контроль за правильністю нарахування, своєчасністю і повнотою перерахування

та надходження збору, інших платежів до Фонду, а також за цільовим витрачанням коштів здійснюють страховальники, профспілкові організації та органи Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності [1].

Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття створений для управління страхуванням на випадок безробіття, провадження збору та акумуляції страхових внесків, контролю за використанням коштів для надання соціальних послуг і керується Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття». Фонд є цільовим централізованим страховим фондом, некомерційною самоврядною організацією. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття – система прав, обов'язків і гарантій, яка передбачає матеріальне забезпечення на випадок безробіття з незалежних від застрахованих осіб обставин та надання соціальних послуг за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття [3].

Об'єктом страхування на випадок безробіття є страховий випадок, із настанням якого у застрахованої особи (члена сім'ї, іншої особи) виникає право на отримання матеріального забезпечення на випадок безробіття та надання соціальних послуг. Матеріальне забезпечення здійснюється у таких формах: допомога по безробіттю, у тому числі одноразова її виплата для організації безробітним підприємницької діяльності; допомога по частковому безробіттю; матеріальна допомога у період професійної підготовки або підвищення кваліфікації безробітного; матеріальна допомога по безробіттю, одноразова матеріальна допомога безробітному та непрацездатним особам, які перебувають на його утриманні; допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебуває на його утриманні.

Держава є гарантом забезпечення застрахованих осіб та надання їм відповідних соціальних послуг Фондом загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття [5].

Джерелами формування Фонду виступають: асигнування з Державного бюджету, розмір яких встановлюється Верховною Радою України; страхові внески страховальників-роботодавців, застрахованих осіб, що сплачуються на умовах і в порядку передбаченому законодавством; суми фінансових санкцій застосованих до підприємств, установ, організацій, установ та фізичних осіб за порушення встановленого порядку сплати страхових

внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до законодавства на посадових осіб та громадян за такі порушення; прибуток, одержаний від тимчасово вільних коштів, у тому числі резерв Фонду, на депозитному рахунку; благодійні внески громадських об'єднань, підприємств, організацій, громадян, зарубіжних фірм; кошти служби зайнятості за надані послуги підприємницьким структурам та інші кошти [4].

Страховання від нещасного випадку та професійного захворювання є самостійним видом загальнообов'язкового державного соціального страхування, за допомогою якого здійснюється соціальний захист з охорони життя та здоров'я громадян у процесі їх трудової діяльності і керується Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності». Завданням страхування від нещасного випадку є: проведення профілактичних заходів спрямованих на усунення шкідливих і небезпечних факторів, запобігання нещасним випадкам на виробництві, професійним захворюванням та іншим випадкам загрози здоров'ю застрахованим, викликаними умовами праці; відновлення здоров'я та працездатності потерпілих на виробництві від нещасних випадків або професійних захворювань; відшкодування моральної та матеріальної шкоди застрахованим та членам їх сімей.

Страховання від нещасного випадку на виробництві здійснює Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань – некомерційна самоврядна організація. Управління Фонду здійснюється на пріоритетній основі державою, представниками застрахованих осіб та роботодавців. Представники держави призначаються Кабінетом Міністрів України, а представники застрахованих осіб і роботодавців обираються об'єднаннями профспілок та роботодавців [6].

Отже, діяльність Фонду регулюється: основами законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування; Кодексом законів про працю України; Законом України; Про охорону праці; Законом України; Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійному захворюванні, які спричинили втрату працездатності.

Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві проводить збір та акумуляцію страхових внесків, має автономну незалежну систему фінансування. Фінансування Фонду

здійснюється за рахунок: внесків роботодавців; капіталізованих платежів, що надійшли у випадках ліквідації страховальників; прибутку, одержаного від тимчасово вільних коштів Фонду на депозитних рахунках; коштів, одержаних від стягнення відповідно до законодавства штрафів, пені з підприємств, а також штрафів з працівників, винних у порушенні вимог нормативних актів з охорони праці; добровільних внесків та інших надходжень, отримання яких не суперечить законодавству.

Список використаних джерел

1. Базилевич В. Д., Баластрик А. О. Державні фінанси: навчальний посібник / В. Д. Базилевич, А. О. Баластрик // Навчальне видання. – К. : Атіка, 2012 – 368 с.
2. Бандур С. І., Кучинська О. О. Система соціального страхування в Україні: сучасний стан та шляхи розвитку / С. І. Бандур, О. О. Кучинська // Соціальний захист. – 2009. – № 8. – С. 13-16.
3. Башкагова С. Проблеми і перспективи соціальної політики в Україні / С. Башкагова // Молода економіка. – 2012. – №3. – С. 23-32
4. Губар О. Є. Організаційні та правові засади соціального страхування в Україні / О. Є. Губар // Формування ринкових відносин в Україні. – 2003. – № 7-8. – С. 155-162.
5. Ляхович Г. Пріоритетні напрямки розвитку соціального захисту населення з врахуванням світового досвіду / Г. Ляхович // Вісник ТАНГ. – 2001. – №18. – С. 229-235.
6. Машталер Т. В., Волощук О. О. Актуальні проблеми соціальної політики та шляхи її вирішення / Т. В. Машталер, О. О. Волощук // Актуальні проблеми економіки (укр.) – 2013. – №5. – С. 67-70

***ОМЕЛЬЧЕНКО О.В.**, старший викладач
кафедри економіки та менеджменту*

*Вінницького інституту Університету «Україна»
СІДОРОВА Р.А., студентка групи ФНК-31-14
Вінницького інституту Університету «Україна»*

ПРОБЛЕМА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Досліджено проблеми працевлаштування фахівців з інвалідністю, ця тема є досить актуальною на даний час.

В Україні права осіб з інвалідністю на участь в активному житті суспільства й захист їхніх інтересів закріплені низкою законодавчих та нормативно-правових актів. Вони спрямовані на створення їм рівних з